

Постноядка

Драги ми Смъхурко,

Съседката Станка е вегетарянка. Месо не опитва. Яде зеленчуци като Дългобрадка. (Така се нарича бабиният козлю. Ти нали го знаеш?) Затуй азъ и викамъ стрина Постноядка. Тя на мойта баба по цѣлъ день говори. Исква тя и нея постница да стори.

— Какво още чакашъ, мари Цоцолано! Изхвърли месото и отъ твоята кжща. Постното започвай, докато е рано. После ще се каешъ, ала се не връща. Ако не престанешъ съ месо да се хранишъ, тройно по-дебела отъ сега ще станешъ! Но ако захванешъ да ядешъ коприва и да сърбашъ често спаначна чорбица, вѣрвай ми, ще бждешъ пѣргава и стройна катъ млада козица!

Много се не чуди баба Цоцолана. Постноядка стана. За нашъ Дебеланка и за котарана тежка скръбъ настана. Ала козлю бабинъ навири рогата и още по-гордо заклати брадата. Радостъ разлюлъ го, че баба ще дѣвче трева като него.

Еднажъ рано стана баба Цоцолана. Събуди и мене:

— Ставай, Патилане! Стига ти лежене! Днеска никой въ кжщи нѣма да остане. Събуди децата. Ще отидемъ всички оттаткъ рѣката. Тамъ покрай гората ще беремъ коприва.